

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

שמעו ותחי נפשכם!

כמו בכל חג ומועד במעגל השנה, כך גם ביימי השוכבים-תת' – ששת השבועות שבהם נקראות הפרשיות: שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה – מומליץ מאוד להאזין במערכת השמע 'אוצרות ברסלב', מדור 'עניני דיומא', למגוון רחב של שיעורים העוסקים בחשיבות הימים הקדושים הללו וה'תיקונים' הגדולים שניתן לעשות בהן על ידי הכנה ראויה.

הקוראים יכולים לקבל 'טעימה' מענייני ימי השוכבים, במדור 'מסילות' בעלון זה – מפרי עטו של הרב שמואל שטרן שליט"א.

להאזנה, חייגו 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקישו 5-5-1.

אין תשובה אינסופית

מה מונע בעדנו לצאת מכל מיצרי הנפש? מה מעכב אותנו מלהיגאל מכל המידות הרעות והמאויים השפלים?

כל אחד מאתנו ייתן לכך את תירוצו. האחד יאמר שהגוף הגס אשם בכל; כמה שמנסים לרסן את היצר, הוא חוזר ונוגח ביתר שאת. השני יאמר שהסביבה שלו אשמה; הוא מוקף באנשים זולים שסובלים אותו במנהגיו. השלישי יאמר שטרדות הפרנסה בעוכריו; אין לו הזמן לחשוב איך לפנות אל המסלול הנכון.

וזה רק קצה הרשימה...

מכובן יש מי שמאשימים אחרים, ויש מי שנוטלים את האשמה על עצמם, אך אלו כאלו לא מאמינים שביכולתם להתחיל להשתנות כאן ועכשיו. אפילו מי שמודה כי הוא פושע – אם נשאל אותו למה באמת הוא לא משתפר – הוא

יודה שלאחר שהוא כבר נלכד במה שנלכד, הוא כבר כבול להרגלים שלו ואין ביכולתו להשתנות עוד.

לאמיתו של דבר, שני הטעונונים נכונים גם יחד: אמת היא שיש לכל אדם בחירה מוחלטת בכל תחום ועניין – ועל כך הוא מקבל שכר או עונש, דבר שמעיד יותר מכל שאכל הבחירה חופשית תמיד. אבל אנשים גם צודקים בטעונו שלהם שעכשיו הם לא יכולים, עובדה היא שהם רוצים לצאת מהתסבוכת והם לא מצליחים.

איך יתכנו שני טעונונים אלה יחדיו?!
נשיב על כך במשל מן החיים.

חולה מיוסר מגיע לרופא ומונה בפניו את סבלותיו. הרופא שומע ומבחיר לחולה: צורת החיים שהורגלת בה עד עתה, היא שגרמה לך את המחלה הזאת. בידך להתרפא, אך לשם כך עליך להתחיל לשנות בהדרגה את אורחות חיך והרגלי אכילתך. אם תמשיך באותה מתכונת כפי שהיית רגיל עד עכשיו – הוא מזהיר אותנו – המחלה תתגבר חלילה באופן מסוכן.

הוא יוצא מן המרפאה ומחליט אחת ולתמיד: להתרפאות! הוא מאמין לרופא שהוא האשם במצבו ושבידו לצאת מזה. מרגע זה ואילך הוא חייב להיות בריא.

לא עוברת שעה קלה – ושוב תוקפים אותו הכאבים. זעם ותסכול ממלאים אותו: הוא הרי החליט להתרפאות – למה זה שוב חוזר?! לאחר כמה פעמים בהן הוא שב ומתנסה באותם ייסורים, הוא מתייאש, מרים ידיים ומתנתק מהרופא... כנראה שכך נחרץ גורלו...

נכון, הוא מכיר בכך שהוא אשם בחוליו; הוא אף יודע שהרופא

אמר כי ביכולתו להתרפא, אבל בפועל הוא נשאר חולה. מדוע? מפני שהוא טעה טעות קטנה וגורלית... הוא רצה להתרפא מיד... הוא לא היה מוכן להתאזר בסבלנות ולהתחיל בתהליך ארוך ומייגע שרק בסופו ייצא מן המחלה, כאשר בינתיים הוא יסבול לא אחת ולא שתיים מאותם ייסורים מוכרים.

הבחירה הרחוקה גם היא חופשית, האשמה מוטלת כולה על האדם – ואף על פי כן, האדם חוזר על אותה טעות; הוא לא משתמש באשמתו במקום הנכון. כאשר לבו מתעורר לשוב בתשובה – הוא רוצה לעשות זאת כאן ועכשיו, הוא לא רוצה לסבול עוד ניסיונות וקשיים; הוא רוצה להפוך ברגע אחד לזך ונקי, מה שכמובן לא נתון לבחירתו. הוא אמנם נתבע שלא לעשות מעשים רעים בפועל, אך הקשיים המרים שילוו אותו בתהליך הארוך שהוא אמור לעבור עד יזוכו האמיתי – אינם בשליטתו כלל.

בפרשתנו אנו לומדים על סירובו של משה רבינו לקבל על עצמו את התפקיד לגאול את עם ישראל, אך הקדוש ברוך הוא הכריחו ללכת. טענתו של משה היתה, שהוא יודע כי גאולת ישראל לא תהיה גאולה שלימה; הוא רואה בבירור שלאחר מכן הם עתידים לשוב ולחטוא. עם ישראל בודאי לא ירצה לקבל גאולה שכזו; הם ירצו משהו שיבטיח להם רפואה נצחית.

אך ה' לימד אותו, שדרך התשובה כרוך בתהליך ארוך ומייגע; זה מחייב התחלות חדשות פעם אחר פעם, אין כאן משהו שמסיר את הקשיים בפעם אחת. רק מי שמוכן להיכנס לתהליך שכזה, יזכה לבסוף לתשובה שלימה.

ימי השוכבים בהם אנו קוראים פרשיות גלות וגאולה, הינם ימי תשובה ותיקון. פרשיות אלו חייבים לעמוד לנגד עיניו של הרוצה לחזור בתשובה כדי שיוכל להתרפאות בצורה נכונה.

יש להודות באשמה ולהאמין ברפואה, אך בד בבד חייבים להיצמד להוראות הרופא: לא להתנות את ההחלמה ברגע אחד, אלא להיכנס לתהליך של התחלה חדשה כל פעם; לא להתפעל מנפילות ומקשיים, להמתין ולייחל לתשועה ה' – ולהתחיל בכל יום מחדש להצות להתקרב לה'.

אז ורק אז יש תקווה גדולה לשוב ולתקן את העבר, את ההווה ואת העתיד.

(עפ"י ליקוטי הלכות, קריאת התורה ו-ב)

חוקי הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מורה"ל	ליקוטי תפילות	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	טבת	ה"ב	ל	ז	ה"א	זכאים
א	יח	ה"ב	ל	ז	ה"א	מה
ב	יט	ה"ב	ל	ז	ה"א	מו
ג	כ	ה"ב	ל	ז	ה"א	מז
ד	כא	ה"ב	ל	ז	ה"א	מה
ה	כב	ה"ב	ל	ז	ה"א	מט
ו	כג	ה"ב	ל	ז	ה"א	נ
ז	כד	ה"ב	ל	ז	ה"א	נא

יום של הפצה

יש טבת
לע"נ ר' אברהם בן סול ז"ל
כד טבת
לע"נ ר' זוהר זכריה בן שושנה ז"ל

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'
ת.ד. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב ..... (1)718-8552121
מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il
הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

לנסוע כמו יהודי

לשכלו והבנתו, איננו מסוגל להאמין במה שלמעלה מהם.

זו גם הסיבה לכך שהאמונה מכונה בספרים הקדושים 'ארץ', כמו שכתוב "שכן ארץ ורעה אמונה" (תהלים לו), כי אמונה משמעה כניעה מוחלטת עד לארץ, כלומר התבטלות אל האמת האלוקית.

נוכל אולי להבין מדוע דווקא נסיעה יש בכוחה לחזק את האמונה, כי בשאר הפעולות, אפילו כשעושים אותם לשם שמים, מפיקים סיפוק מהתוצאות, אבל בנסיעות משקיעים מאמצים וכוחות בלי ליצור שום דבר, רק בגלל שחכמתו ויתברך גורה שאני אגור פה ומחוזו חפצי יהיה שם, כך שאפשר לזכות להכנעה וביטול לרצון הבורא, דבר שמחזק ומתקן את האמונה.

לא שבאנו ח"ו לעודד נסיעות; הדרכים מלאות סכנות רוחניות וניסיונות, אלא שאם כבר מוכרחים לנסוע – לפחות לעשות זאת כיהודי, על פי התורה, כך שנוכה בכך לחזק ולתקן את האמונה.

דרך צלחה!

שלנו, בולטת הנסיעה בחוסר היצירתיות שלה. כשזורעים, בונים, קונים, עוזרים – עושים משהו, אבל כשנוסעים לא עושים בעצם כלום: טרחתי, השקעתי – ומה קיבלתי? במקום להיות פה – אני שם... ואחר כך בחזרה להיות שוב פה... כל כך הרבה שעות נשרפות רק בגלל שאני גר פה ומקום הלימודים או העבודה שלי נמצא שם, לא חבל?

אין מקרה בעולם, יש בוודאי איזושהי כוונה נסתרת מאחורי הכבישים העמוסים והאוטובוסים הצפופים שמהווים חלק בלתי נפרד מהישות שלנו.

הנסיעות של עם ישראל מתקנות את האמונה!

אמונה פירושה לקבל את האמת כפי שהיא, אף שאיננו משיגים אותה בחושינו, ואפילו לא בשכלנו.

שלימות האמונה היא, להתבטל כלפי האמת הזו ולהתעלם לגמרי מעולם החומרי שמשרד לנו לכאורה בדיוק ההיפך.

לכן אמרו חז"ל, על הפסוק "תועבת ה' כל גבה לב" ש"כל אדם שיש בו גסות הרוח – כאילו עובד עבודה זרה" (סוטה ד ע"ג), שכן מי שמייחס חשיבות מוחלטת

"ואלה מסעי בני ישראל – ההיינו הנסיעות שבני ישראל נוסעים ממקום למקום – הם מכפרין על אלה אלוךך ישראל היינו על פגם עבודה זרה.

"...קלקול האמונה היא גם כן בחינת עבודה זרה, וכמו שמוכר בשם הבעל שם טוב על פסוק וסרתם ועבדתם אלקים אחרים' – שתיכף כשסרים מה' הוא בחינת עבודה זרה.

"ועל ידי הנסיעות של ישראל – נתכפר".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב סב)

אחד המאפיינים הבולטים ביותר של דורנו הוא 'נסיעות'. בתוך העיר, מחוץ לעיר ואפילו לחוץ לארץ. נסיעות מדי פעם, כל שבוע, כל יום ואפילו כמה פעמים ביום. מסתבר שעם שיפור אמצעי התחבורה, אנשים פשוט נוסעים יותר ללימודים, לעבודה, לשמחות, ולא שכחנו – למקומות קדושים ולקברי צדיקים.

לאנשים רבים נדמית הנסיעה כמושכה שמוכרחים לדלג אותה; הנסיעה גוזלת זמן כסף וכוחות, אבל אין ברירה, מוכרחים לעבור את זה. יש מי שמשכילים לפחות לנצל את זמן הנסיעה ללימוד או למנוחה, אבל האם מישוהו מעלה על דעתו שהנסיעה היא בעצם מנוף רוחני?

כשנתבונן נראה שבין כל העיסוקים שבעולם החומרי

רבי חיים ליריסמן – תלמיד מוהרנ"ת

מטולטשין. הוא נשא לאשה את בתו של רבי אהרן ליפוביצקר.

גם בנו של רבי משה, רבי חיים יהודה, היה עובד ה' נלהב שקיבל הרבה מרבי אברהם בן רבי נחמן. הוא לא האריך ימים ונפטר בחודש חשוון שנת תרע"ה.

רבי חיים ליריסמן הזקן נטמן בבית החיים החדש באומן, לצדו של רבי נפתלי תלמיד רבינו ועוד מגדולי אנשי שלומנו.

בהם, ותשתוקק ותכסוף שהשם יתברך יגלגל עמך סיבות לטובה שתזכה להפטר לגמרי מטרדות העולם הזה ולקבל על עצמך אך ורק עול עבודתו יתברך".

רבי חיים עשה כדברי רבו, עבד את בוראו לפי מקומו ודרגתו – והשתוקק והתפלל לזכות למדרגה עליונה יותר, עד שעזרו ה' יתברך והוא עזב את עבודתו והתמסר כליל לתורה ועבודת ה'.

רבי אברהם בן רבי נחמן שסיפר עובדה זו, היה מדגיש את הנהגתו המיוחדת של מוהרנ"ת, שלמרות גילו המבוגר יחסית של השואל, ועל אף שידע את תבערת לבו לה' – לא ציוה עליו מפורשות שיקום ויעזוב את עבודתו, אלא השאיר בידו את הבחירה, והמליץ לו להרבות בתפילה על העניין, עד שיוושע מן השמיים ויזכה להוציא לפועל כיסופיו, כפי שאכן זכה לבסוף.

היה עובד ה' מופלא. ניהל חנות גדולה שהיתה בבעלותו של עשיר מפורסם בשם זידמן, אך בהגיעו לגיל שישים וחמש, החל מהרהר לעצמו: 'עד מתי אבלה את ימיי בהבל שכזה? וכי לכך נוצרתי, לרדוף אחר הגשמייות?!'

רבי חיים מחליט לפרש צערו לפני רבו מוהרנ"ת, הוא ניגש אליו ואומר לו: "חפץ אני לינוח כליל את עסקי העולם הזה, אהיה מחזור על הפתחים ואתפרנס מנדבתם של הבריות – וכך אוכל לעבוד את ה' כאשר נכסוף נכספתי זה מכבר!" רבי חיים תלה עיניים שואלות ברבו, מצפה להסכמתו וברכתו לצעד זה.

אך מוהרנ"ת לא רצה לפסוק לו את פסוקו, וכה ענה לו: "עכשיו ברוך השם בוער לבך לעבודתו יתברך ואוחז אותה במדרגה זאת. אולם אחר כך, אם תיפול מהתלהבותך, ומאידך גם תישאר ללא פרנסה – מה תעשה אז?!"

ורבי נתן המושק: "קבע לך שיעורים בתורה לפני לכתך לעבודתך בחנות, וגם לחנות תיקח איתך ספרים, ובזמן שיהיה המקום ריק מקונים, תהגה

תפילה 'חוקה' אחת, דוחפת לשמיים את כל התפילות החלשות!

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א צט)

התפילה שהשביתה את הכפר

אחרי לילה כזה, הרהר רבי ישראל בער, אני פטור מקימת חצות; איך אפשר לקום חצות אחרי שיטפון כזה?! עוד קט, ותדרמה עמוקה נפלה עליו.

ויהי בחצי הלילה, והפלא מתרחש: רבי ישראל קרדונר קם כארי בגבורתו ממיטתו, נוטל ידיו, מתיישב ליד השולחן ופותח באמירת 'תיקון חצות' במתיקות עצומה. קולו הטהור חודר מבעד למסכי השינה העמוקה שבה נתון תלמידו. רבי ישראל בער פוקח את עיניו, מקשיב, ולבו נמס בקרבו: איך אפשר להשאר במיטה כששומעים תיקון חצות כזה!?

כל עצמותיו זעקו כאב, אך הוא התגבר וקם אף הוא... כאשר התקרב אל השולחן, נדהם ממראה עיניו: פני רבו בוערות כאש ונדמה היה כאילו השולחן כולו רועד.

על קורות אותו לילה נשגב לא הדל רבי ישראל בער לספר כל ימיו.

לעת הבוקר, התעטף רבי ישראל קרדונר בטלית, הניח תפילין, ופתח בתפילת שחרית שלא מעלמא הדין; כל מילה ומילה יצאה מפיו בהתרפקות וערגה נוראה לחי העולמים.

בינתיים התעוררו אנשי הכפר ופנו איש לעבודתו, מי ברפת, מי בפרדס ומי בלול העופות. ופתאום מגיע לאזניהם קול ניגון תפילה מעולם אחר, כמוהו לא שמעו מימיהם. הם נשאבו אחרי הקול המופלא ורגליהם הוליכו אותם אל חצר הבית שבתוכו התפלל רבי ישראל, שם התגודדו כולם.

... "כי הוא לבדו מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות" - - -

מה זה היה להם?! התפילה הערבה והמתוקה חודרת אל כליותיהם, והם עומדים נטועים בקרקע מבלי יכולת להמשיך לעבודתם. השמועה על התפילה הנפלאה פושטת חיש, וכל אנשי הכפר התאספו להאזין לה, כשכל גשמיותם מתבטלת כליל מאותה תפילה נלכבת שאותה לא שכחו לאהר מכן ימים רבים.

דביקה וטובענית, והם בוססו בתוכה באיטיות, שקועים עד ברכיהם. הערפל הכפול והמכופל גרם להם לאבד את דרכם, וכך הלכו ותעו שעות ארוכות, מבלי לדעת היכן הם נמצאים.

מרגע להגע הפכה הצעידה למייגעת יותר ויותר, אך בקושי הצליחו לחלוץ רגל אחת מן הבוץ הרביק, וכבר טבעה השניה...

כעבור זמן רב הבחינו פתאום בניצוץ של אור המכליה מרחוק. עיניהם אורו: משמע קרובים הם למקום יישוב! כל עוד רוחם בם, גררו עצמם עד למפתן הבית ממנו בקע האור ונקשו על הדלת. האיכר היהודי שניגש לפתוח, כמעט התעלף למראה עיניו; שני אנשים חיוורים ורועדים, נוטפי מים ומכוסים בון עמדו שם.

הוא מיהר להכניסם פנימה ולהרתיח להם תה בקומקום. בינתיים עמדו להתפלל ערבית, משל מאומה לא ארע, וכשחזרו בעל הבית עם הקומקום והכוסות החדר, גילה כי כולו מוצף במים ובוץ שנטפו מבגדי האורחים...

עצמותיהם של השניים דאבו, גופם היה תשוש מן הצעידה המפרכת ומן הקור, ורבי ישראל בער הרהר לעצמו: הלוואי ייתן לי בעל הבית מיטה להניח גופי עליה...

האיכר אכן חמל עליהם והציע להם מיטות. רבי ישראל בער נפל אין אונים על המיטה, ורגע לפני שנעצמו שמורות עיניו שמעו את מורו ורבו קורא בדביקות קריאת שמע, אומר וידיו וכמה דיבורי התבודדות.

היה זה לילה סוער במיוחד; הוא החל בטיפות גשם אחדות, שעד מהרה הפכו לסופה של ממש; הרוח שרקה בעוז, מניעה את צמרות העצים ומטלטלת אותם אנה ואנה, משל היו גבעולי קש. ערפל כבד כיסה את הראות, ומטר החל יורד על פני האדמה.

על אם הדרך המובילה אל המושבה הגלילית 'מגדל', נראות שתי דמויות המשרכות רגליהן באיטיות, נזהרות שלא לטבוע באחת השוליות או להחליק חלילה.

ואז ארע הבלתי צפוי. ברק אימתני ומסנוור הביזק במרומים והאיר את העמק כולו. כעבור רגעים ספורים, החריד רעם אדיר את הסביבה, כשהדיו מתגלגלים ברעש מחריש אוזניים. האות ניתנה, ארובות השמיים נפתחו, וגשם עז החל ניתך ארצה כשהוא הולך וגובר מרגע לרגע. בתוך שעה קלה הפכה הבקעה שבתוכה צעדו, לנהר אחד גדול, שוצף וגועש, הסוחף את הנקרה בדרכו.

השתיים לא היו אלא החסיד המופלא רבי ישראל קרדונר ותלמידו רבי ישראל בער אודסר. הם יצאו בשעות אחר הצהריים למסע במושבות שבסביבות טבריה, לאסוף תרומות עבור הכנסת כלה. בעת צאתם לדרך, זרחה השמש, והשמיים לא רמזו על הסערה הממשמשת ובאה. הם לא שיערו כלל את המצפה להם.

עתה מצאו את עצמם לפתע בעמק האפל והחשוך, תחת 'שבר ענן' שהמטיר על ראשם מטרות עז, והרטיב אותם עד לשד עצמותיהם. האדמה המוצקה הפכה באחת לעיסה:

השבוע לפני...

השבוע לפני 178 שנה

■ התעוררות מהודשת בתורה 'אומרה'

דרכו של מוהרנ"ת היתה, שבכל תקופה מסוימת היה 'חי' עם תורה אחת מליקוטי מוהר"ן. במשך תקופה זו היו רוב דיבוריו, תפילותיו ובעיקר כתיבת חידושיו - על פי תורה זו. בדרך כלל היה זה על פי סדר לימוד קבוע שהיה לו בליקוטי מוהר"ן, אך לפעמים גרמו גם סיבות נוספות שמוהרנ"ת יכרך תורה אחת ועמה 'ילך' במשך התקופה הבאה. כך אירע בחודש טבת שנת תקצ"ג.

בתחילת החודש קיבל מוהרנ"ת מכתב מאת בנו רבי יצחק מטולטשין, בו הוא כותב לו כי הוא מתחוק בנקודות טובות: על פי התורה 'אומרה' לאלוקי בעודי, "בצינו שהוא משמח עצמו במחשבה: 'איך לא עשיתי פעם אחת איוז גניחה טובה להשם יתברך!'"

הדברים האלו עוררו את מוהרנ"ת מחדש להתחיל לעסוק מחדש בתורה נשגבה זו; הוא החל להחדש בה ואף תורתו בסעודה שלישית של שבת נסובה על התורה הזאת. כפי שניתן להיווכח מהמשך מכתבי מוהרנ"ת, הרי שהוא צעד עם תורה זו במשך חודשים ארוכים, כמעט עד סוף החורף, בהם גם חידש את הלכות 'עירובי תחומין הלכה ו' המופיע ב'ליקוטי הלכות' שאף היא מיוסדת על התורה 'אומרה', וכמעט בכל המכתבים מתקופה זו הוא מוזכר את התורה הזאת ומעורר את המכותבים לקיימה בהתלהבות, כמיוחד במכתב קא, בו הוא מעיד שוב שכל העיסוק בתורה 'אומרה' נתגלגל על ידי בנו רבי יצחק.

היה זה ביום ראשון פרשת שמות, כדרכו מדי יום ראשון פרש מוהרנ"ת לשינה קצרה בצריה היום, וכאשר קם משנתו כתב לבנו אגרת נלהבה בה הוא מעיד על עצמו שהוא התחיל 'ללכת' עם התורה 'אומרה', תוך שהוא מציין כי רבי יצחק במכתבו הוא זה שגרם לכך: "ודע בני חביבי, שמכתבך פעל בי הרבה, כפרת במה שכתבת כסוף איך לא עשיתי פעם אחת איוז גניחה טובה וכו'... ונוכחתי מחדש בהתורה 'אומרה' לאלוקי בעודי ואמרת בלבי מה טוב היה להודיע לגומי בכל יום. ויש בלבי הרבה בזה, מה שקשה לבאר בכתב. ותודה לקל עשה ורשם לטובה, שעל ידי זה עורני השם יתברך להודיע הרבה על פי התורה הזאת; וכבר דברתי מזה בסעודה שלישית העבר ארמול בשבת קודש. בחסדי ה' הומין לי השם יתברך נראות נפלאות, ולא המדרש עיקר וכו'."

תוך כדי כתיבת האגרת קרבה שעת תפילת מנחה, ומוהרנ"ת קיצר את מכתבו, בסיימו: "ודי בזה להזכיר אותך שתחפש אצלך בכל יום הנקודות טובות שבך, ולשמח נפשך בהם בתמימות ובפשטות."

מעניין לציין שבעת תפילת מנחה פגש מוהרנ"ת את אחד מתלמידיו שסיפר לו על מכתב נוסף ששלח רבי יצחק, ועל כך שרבי יצחק נמצא במצוקה, כנראה עקב מחלת שנינים שתקפה אותו. קרא מוהרנ"ת את המכתב השני ובעקבותיו ציף מספר שורות לאגרתו, בהן הוא מחזק את נפש בנו 'קירו בדברים המשיבים את הנפש.

(עלים לתרופה, צב)

לחידודא
חידון השבוע לעצירים

חידה מס' **79**

מי ביקש מרבינו, בתחילת התקרבותו, שיראה לו 'מופת'?

הפתרון לחידה מספר 78
כיצד כינה הצדיק ר' פנחס מקורין את לילות החורף הארוכים?
- 'לילות הזהב'
(עפ"י ספר דיבורי אמונה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 77
אפרים נחמן דרדיק, בית שמש.
בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

במה קשור יתיקון הברית לימי השובב"ים?

תשובת הרב שמואל שטרן:

לא במקרה ראשי התיבות של הפרשיות הנקראות בשבועות אלה – שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים – הם ראשי תיבות של המילה 'שובבים'. במילה זאת רמוזה תורה שלימה של תשובה.

בירמיהו פרק ג נאמר: "שובו בנים שובבים", ומסבירים המפרשים ששובב פירושו מרדן. אם כן נשאלת השאלה מדוע לא נאמר 'שובו בנים מרדנים'? התשובה היא, שההבדל בין שובב ומרדן הוא, ששובב עושה את מעשיו הלא-טובים באקראי ולא מתוך שיטה, אבל מרדן עושה רע בשיטתיות; השובב הוא טוב בפנימיותו, ואילו המרדן פורק עול בפנימיותו.

לכן על אותם שובבים נאמר שובו 'בנים', והיינו שאף על פי שהם עושים מעשים לא-טובים הם נשארים בנים, שכן אלה הם רק מעשי שובבות והם בעצם בנים לא מרדנים.

מסיבה זו נקראים ימים אלה ימי שובבים, לאמור, שהחוטאים הבאים לשוב אינם מרדנים, ואפילו חטאו בפגם הברית, אין זה אלא מתוך שובבות גרידא, בגלל התגברות היצר. לכן בתוך המילה שובבים מסתתרת המילה 'שב' מלשון תשובה, כי כאשר מתגלה הטוב שבאדם הוא יכול לשוב, ולא יעשה יותר מעשי שובבות.

כך כתוב במסכת יומא דף פו, שכשעושים תשובה מאהבה נקראים 'בנים' והמעשים הרעים הם רק מעשי נערות ושובבות, כלשון רש"י שם: "כשתעשו תשובה, מעלה אני עליכם כאילו תחילת החטא על ידי מעשה נערות ושטות ושובבות".

לכן אומר הפסוק: "שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם", זאת בגלל שאתם רק שובבים ולא מרדנים. זו גם הסיבה שבמסכת חגיגה (דף טו) נאמר על 'אחר' שאינו יכול לשוב בתשובה, שכן הוא היה מרדן ולכן יצאה בת קול ואמרה: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר", כי היה מקולקל בפנימיותו.

על פי זה יובנו דברי האר"ז ל הכותב שאדם על ידי תשובתו מוציא את הנקודה הפנימית הקדושה מבין הקליפות ומשיב אותה בחזרה למקומה, ולכן נקראת התשובה מלשון שב שהטוב שב למקומו. זוהי ממש פעולת התשובה על פגם הברית, שעניינה להשיב למקומו את הטוב הבלוע בין הקליפות, ולכן 'שובב' בגימטריה 'יקר' שכן בירור ניצוצות הטוב מן הטומאה נקרא 'להוציא יקר מזולל' (עפ"י ירמיהו טו).

חשוב מאוד לומר תהילים בימים השובבים, שכן תהלים מסוגל ביותר לתשובה. רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן (ח"ב עג) שהפסוק – שבו מתחילה הקריאה של פרשיות שובבים – "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה איש וביתו" – רומז לתשובה ולתהלים, שכן סופי התיבות של הפסוק הזה הם אותיות המילים 'תהלים-תשובה'!

"וַיִּמְכְּרוּ אֶת הַיְיָקָם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה" (שמות א, יד) "בעבודה קשה – דא קושיא" (תיקוני זוהר כא)

כל דבר קדוש, כטרם מוציאים אותו מן הכוח אל הפועל, מוכרחים להתמודד עם הפרעות רבות, כמו שאמרו חכמינו: "שלוש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל – וכולן לא נתגן אלא על יסורין. אלו הן: תורה וארץ ישראל והעולם הבא" (ברכות ה ע"א).

ההפרעות הגדולות ביותר הן הספקות שמכרסמות בלב – אם אלה שאלות קשות על דרכי הקדוש ברוך הוא שמבלבלות את האמונה, או אם אלה קושיות על הצדיקים שמפריעות להתקרב אליהם ולקבל מהם דרך ישרה בעבודת ה'.

העצה לכך היא רק לעצוק אל ה' מעומק הלב – ואז הקב"ה מאיר את העיניים ומסיר את כל הקושיות שבלב.

ראשי התיבות של המילים: "שמע ה' קולי אקרא" (תהלים טו) הם: קשיא', שכאמור התיקון לכל הספקות והקושיות הוא רק – לקרוא אל ה'.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א מ)

"וַיִּרְא מְלָאךְ ה' אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ" (שמות ג, ב) "בלבת אש – דא בת-עין" (תיקוני זוהר ו)

התורה מהווה רפואה לתחלואי הנפש, כמו שכתוב: "רפאות תהי לְשִׁרְךָ וְשִׁקְוִי לַעֲצָמוֹתֶיךָ" (משלי ג, ח), ובמיוחד – פנימיות התורה, אלא שאי אפשר לו לאדם להשיג את פנימיות התורה עד שיהיו לו כלים רוחניים מתאימים.

ברם, הצדיקים הגדולים, לא זו בלבד שהם עצמם משיגים את עומק התורה וגובהה, אלא אף יש להם הכוח לצמצם את פנימיותה בהסברים פשוטים, כך שאפילו אנשים רגילים יוכלו להרגיש את מתקנתה של פנימיות התורה שהיא רפואתם.

התורה ניתנה 'בלבת אש' הרומזת לליבת האש הפנימית של התורה. לא בכדי פירש זוהר כי 'לבבת אש' היא בבת העין, שכן אי אפשר להשיג אותה אלא על ידי הסברים מצומצמים, כפי שאנחנו מוציאים באישוני העיניים, שם מצטמצמים כל הדברים הגדולים שעומדים מולם ורק על ידי כך ניתן לראות אותם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א ל)

חזקוני עם נחמה
דו"ר צדיקים

לחמם את הנשמה

מגוון מסלולי חורף מרתקים במחירים אטרקטיביים
בדרך צדיקים
זה בדיוק בשבילך

ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק. רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר
בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה. לרווח ופרנסה.
לרפואה. למקשה לילד. לנחת ושפתת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות				המפיצים			
ירושלים הר"ר משה יוספי הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר משה יצחק לוסטיג הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר יעקב חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'	ירושלים הר"ר אשר מלמד הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי לוי יצחק הי"ל	ביתר עילית - אשדוד הר"ר שלמה הרשיל הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן לוי יצחק הי"ל	ירושלים הר"ר יצחק חנונבלט הי"ל הר"ר מנחם חנונבלט הי"ל הר"ר נתן חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביהם הרה"ח ר' דוד ב"ר משה דוב חנונבלט זצ"ל	צפת - מודיעין עילית - בית שמש הר"ר ישראל גבאי הי"ל והר"ר יוסף חיים גבאי הי"ל הר"ר יצחק משה גבאי הי"ל והר"ר ישראל שלמה הי"ל הר"ר פנחס נתן גבאי הי"ל והר"ר שמעון מרחום הי"ל הר"ר דוד אליעזר גבאי הי"ל והר"ר נתן שמעון גבאי הי"ל	תרמו והפיצו 4000 גליונות לע"נ אביהם / חותנם הרה"ח ר' אברהם יעקב זצ"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' מסעוד גבאי שליט"א נלב"ע כ"ג טבת תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה
ירושלים הר"ר נתן פיישר הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ביתר עילית הר"ר משה נתן רוקני הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	בני ברק הר"ר נפתלי יצחק אורלנדי הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'	ירושלים הר"ר חיים זאבול גאלרניג הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבו נתן משה נ"י	ירושלים הר"ר נפתלי שינמן הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת שתי'	ירושלים הר"ר דוד חנונבלט הי"ל הר"ר מנחם חנונבלט הי"ל הר"ר נתן חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביהם הרה"ח ר' דוד ב"ר משה דוב חנונבלט זצ"ל	צפת - מודיעין עילית - בית שמש הר"ר ישראל גבאי הי"ל והר"ר יוסף חיים גבאי הי"ל הר"ר יצחק משה גבאי הי"ל והר"ר ישראל שלמה הי"ל הר"ר פנחס נתן גבאי הי"ל והר"ר שמעון מרחום הי"ל הר"ר דוד אליעזר גבאי הי"ל והר"ר נתן שמעון גבאי הי"ל	תרמו והפיצו 4000 גליונות לע"נ אביהם / חותנם הרה"ח ר' אברהם יעקב זצ"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' מסעוד גבאי שליט"א נלב"ע כ"ג טבת תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה
ירושלים הר"ר משה יוספי הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר משה יצחק לוסטיג הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר יעקב חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'	ירושלים הר"ר אשר מלמד הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי לוי יצחק הי"ל	ביתר עילית - אשדוד הר"ר שלמה הרשיל הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן לוי יצחק הי"ל	ירושלים הר"ר יצחק חנונבלט הי"ל הר"ר מנחם חנונבלט הי"ל הר"ר נתן חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביהם הרה"ח ר' דוד ב"ר משה דוב חנונבלט זצ"ל	צפת - מודיעין עילית - בית שמש הר"ר ישראל גבאי הי"ל והר"ר יוסף חיים גבאי הי"ל הר"ר יצחק משה גבאי הי"ל והר"ר ישראל שלמה הי"ל הר"ר פנחס נתן גבאי הי"ל והר"ר שמעון מרחום הי"ל הר"ר דוד אליעזר גבאי הי"ל והר"ר נתן שמעון גבאי הי"ל	תרמו והפיצו 4000 גליונות לע"נ אביהם / חותנם הרה"ח ר' אברהם יעקב זצ"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' מסעוד גבאי שליט"א נלב"ע כ"ג טבת תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה
ירושלים הר"ר נתן פיישר הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ביתר עילית הר"ר משה נתן רוקני הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	בני ברק הר"ר נפתלי יצחק אורלנדי הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'	ירושלים הר"ר חיים זאבול גאלרניג הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבו נתן משה נ"י	ירושלים הר"ר נפתלי שינמן הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת שתי'	ירושלים הר"ר דוד חנונבלט הי"ל הר"ר מנחם חנונבלט הי"ל הר"ר נתן חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביהם הרה"ח ר' דוד ב"ר משה דוב חנונבלט זצ"ל	צפת - מודיעין עילית - בית שמש הר"ר ישראל גבאי הי"ל והר"ר יוסף חיים גבאי הי"ל הר"ר יצחק משה גבאי הי"ל והר"ר ישראל שלמה הי"ל הר"ר פנחס נתן גבאי הי"ל והר"ר שמעון מרחום הי"ל הר"ר דוד אליעזר גבאי הי"ל והר"ר נתן שמעון גבאי הי"ל	תרמו והפיצו 4000 גליונות לע"נ אביהם / חותנם הרה"ח ר' אברהם יעקב זצ"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' מסעוד גבאי שליט"א נלב"ע כ"ג טבת תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה
ירושלים הר"ר משה יוספי הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר משה יצחק לוסטיג הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר יעקב חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'	ירושלים הר"ר אשר מלמד הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי לוי יצחק הי"ל	ביתר עילית - אשדוד הר"ר שלמה הרשיל הי"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן לוי יצחק הי"ל	ירושלים הר"ר יצחק חנונבלט הי"ל הר"ר מנחם חנונבלט הי"ל הר"ר נתן חנונבלט הי"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביהם הרה"ח ר' דוד ב"ר משה דוב חנונבלט זצ"ל	צפת - מודיעין עילית - בית שמש הר"ר ישראל גבאי הי"ל והר"ר יוסף חיים גבאי הי"ל הר"ר יצחק משה גבאי הי"ל והר"ר ישראל שלמה הי"ל הר"ר פנחס נתן גבאי הי"ל והר"ר שמעון מרחום הי"ל הר"ר דוד אליעזר גבאי הי"ל והר"ר נתן שמעון גבאי הי"ל	תרמו והפיצו 4000 גליונות לע"נ אביהם / חותנם הרה"ח ר' אברהם יעקב זצ"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' מסעוד גבאי שליט"א נלב"ע כ"ג טבת תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה